

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3460

гр. София, 20.10.2010 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
закрито заседание на 20.10.2010 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **6747** по описа за **2010** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка с чл.156
и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Т. С Т.” Е.- гр.С срещу РА №*/01.02.2010 година, потвърден
с Решение № 1251/25.08.2010 година на Директор на Д”ОУИ”.

В жалбата е направено искане за спиране на обжалвания ревизионен акт.

Административен съд С-град,след като прецени събраните по делото доказателства и
обсъди направеното искане за спиране, п рие за установено следното:

С обжалвания Ревизионен акт №*/01.02.2010 Година,са установени задължения за внасяне на
жалбоподателя в размер на 41354,95 лева ДДС и лихва за забава в размер на 7282,90 лева,
корпоративен данък в размер на 14076,73 лева и лихва в размер на 1793,20 лева.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд С- град намира
искането за спиране на ревизионния акт за процесуално допустимо/ с оглед обстоятелството,
че в ДОПК подаването на искането не обвързано със срок и наличието на възможност по
всяко време на производството,жалбоподателят да поиска спиране/, подадено от надлежно
легитимирано лице.Разгледано по същество, същото е неоснователно.Съображенията за това са
следните:

Разпоредбата на чл.153,ал.4 ДОПК, предоставя право на решаващия орган да спре
изпълнението на ревизионния акт,ако представеното,съответно предложеното обезпечение е в
размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането,а в случаите, когато не е
наложено обезпечение,искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия
размер/аргумент от разпоредбата на чл.153,ал.3 ДОПК, към която изрично препраща текстът на
чл.157,ал.3 ДОПК в хипотезата на депозиране до съда искане за спиране на изпълнението на
ревизионния акт/.

В настоящия случай, от приложените към административната преписка писмени
доказателства,е видно,че по отношение на установеното задължение няма наложени
предварителни обезпечителни мерки и жалбоподателят изрично в жалбата си не изразява
готовност за представяне на обезпечение в същия размер. Посоченото в жалбата след
учредяване на ипотека върху активи или банкова гаранция, само по себе си не означава
готовност да се представи и съдът не може само въз основа на твърдение да постанови
спиране на ревизионния акт, защото на практика предложение за обезпечение няма.

С оглед на всичко изложено дотук,съобразявайки,че не е представено обезпечение,покриващо размера на установената главница и лихва по ревизионния акт,отчитайки че липсват доказателства, сочещи,че обезпечителни мерки са наложени,настоящият съдебен състав намира,че искането е неоснователно и не подлежи на уважаване.

Воден от горното и на основание чл.157,ал.3 ДОПК,Административен съд С град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО ЗА СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА РЕВИЗИОНЕН АКТ №*/01.02.2010 година, потвърден с Решение № 1251/25.08.2010 година на Директор на Д"ОУИ".

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РЪ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157,АЛ.4 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: